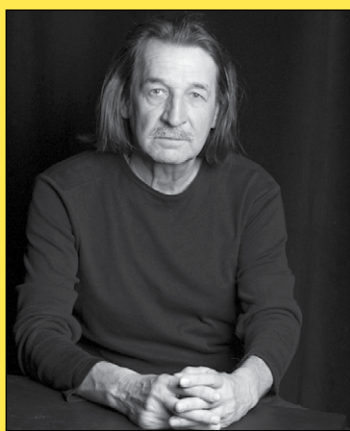

Vasil' RUSIŇAK,
herec

Divadla Alexandra Duchnoviča
v Prešove

❶ Poznáte nejakú (máte nejakú vlastnú) definíciu humoru?

Som presvedčený, že odkedy existuje svet živých bytostí, odvtedy musí existovať aj humor. A nemyslím tým len reprodukovany slovný vtip, či humor v kreslenej podobe. No aj takáto podoba humoru, ktorá má však v sebe satirický podtón, je spoločensky prospešná, lebo svojím kritickým spôsobom posúva svet dopredu. Humor je v každom z nás a jeho pomenovanie je v zásade spájané s predstavou veselosti. Ale humor môže byť aj smutný, suchý, ťažký i taký, kde humor či smiech prekrývajú slzy. Vo všetkých chvíľach života, či sú veselé, smutné alebo aj tragické, je prítomný humor. Lebo humor je esenciou života.

❷ Stala sa vám niekedy humorná (veselá) príhoda, ktorá by mohla pobaviť aj našich čitateľov?

Bola to humorná, ale pre mňa nie veľmi veselá príhoda. Ale pre niekoho možno humorná aj veselá. Dostal som raz telefonát, v ktorom ma istá filmová produkcia informovala, že pán režisér Párnický ma obsadil do filmovej úlohy v jeho pripravovanom filme a že sa mi ešte ozvú s ďalšími inštrukciami. Ako každý mladý herec som sa veľmi potešil a čakal som na ďalší telefonát. Čakal som, čakal, a nič. Keď sa už dlhšie nikto neozýval, začal som byť aktívny ja. Začal som vyvolávať do rôznych castingových spoločností, filmových produkcií, ale nikto o ničom takom nevedel. Dokonca vyšlo najavo, že pán režisér Párnický žiadny film v tom období nepripravoval. A tak som postupne začal tušiť, že tú budú na mňa ušil niekto z môjho okolia, možno niekto z mojich kolegov z divadla. Mobily ešte vtedy neboli, aby som videl, z akého čísla mi dotyčný volal a tak sa mohol anonymný „producent“ tešiť z toho, ako si zo mňa utiahol. Zobral som to však športovo.

❸ Ktorá oblasť spoločenského života je podľa vás najväčším inšpirátorom humoru?

Keďže som herec, bolo by odo mňa neférové povedať, že nejaká iná oblasť je väčším inšpirátorom humoru, než je divadelné prostredie. I naši diváci si najmä v poslednej dobe priam vyžadujú predstavenia, ktoré sú bohaté na humor a veľmi živo a spontánne naň reagujú. Možno je to aj tým, že ľudia chcú aspoň na krátky čas zabudnúť na problémy, ktoré prináša súčasná hektická doba a smiechom sa dokážu

pokračovanie na strane 11...

BUMERANGY VŠETKÝCH KRAJÍN, VRÁŤTE SA!

12
2019

BUMerang

HUMORISTICKO-SATIRICKÝ DVOJTÝŽDENNÍK

ROČNÍK V, 15. JÚN 2019 / SAMOSTATNE NEPREDAJNÉ

Fedor VICO, časopis Roháč 1987

**BEZPEČNÉ
RIEŠENIE**

Dnes to už vie každý
objednávateľ vraždy,
že vykonávateľa
treba umlčať navždy.

Eva JARÁBKOVÁ-CHABADOVÁ

OSOBNOSŤ

Po zemi sa sotva
gúľa...
Nečudo
-veď je to
nula!

Ján HEINRICH

Sú dve veci, ktoré sú nekonečné – vesmír
a ľudská hlúposť. Ale s vesmírom som si
ešte nie celkom istý / Albert EINSTEIN

Kvalita predvolebného guláša sa meria poč-
tom uvarených voličov / Ľudo MAJER

Neschopný advokát
môže natahovať je-
den prípad aj tri roky,
schopný aj dlhšie

N.N.

od nahromadeného napätia odreago-
vať. Ale za dlhý čas môjho účinkovania
v divadle som sa ani nestretol s hrou, aj
keď to bola dráma či dokonca tragédia,
aby v sebe neobsahovala aspoň štipku
humoru. Dielo, kde by úplne absentoval
humor, snáď ani neexistuje.

**4 Ak máte - mohli by ste nám
prezradiť rebríček:
a) najveselejších politikov
b) najsmiešnejších politikov?**

Keby ste sa ma spýtali, ktorý herec je
najveseľší, resp. najsmiešnejší, vedel by
som skôr odpovedať. Ale keď ide o po-
litikov, musím byť trochu diplomatický.
Politici sú totiž takí istí ľudia, ako všetci
ostatní na tejto planéte a ťažko je zo-
stavovať nejaké rebríčky. Všetci sú totiž
v podstate veľmi smiešni a neobyčaj-
ne veselí, aj keď sa často tvária veľmi
naškrobene.

5 Máte obľúbenú anekdotu?

Ja mám veľmi rád anekdoty a rád ich
počúvam a ak sú dobré, bavím sa
a smejem. Ale o pár minút si už jej ob-
sah nepamätám. Preto ponúkam jednu
anekdotu z istej divadelnej hry, ktorú
som sa musel naučiť a stále ju mám
v pamäti, lebo tú hru ešte v tomto ob-
dobí hráme:

- Hvarýť muž svojij ženi: Keď umru, roz-
syp mój popel po zahorodi.

Žena na ňoho popozerať a povíť:

- No isto, zafukať vitor a mam ťa nazad
v chyži!

**6 Stali ste sa niekedy objektom žar-
tovania? Ako to na vás pôsobilo?**

V divadle sa robia všelijaké kúsky. Je
tam dosť priestoru, aby si mohol jeden
z druhého utiahnuť, ale v zásade nie so

zlomyselným zámerom. Väčšinou sa to
deje na predstavení a obyčajne v hrách
komediálneho žánru.

V jednom predstavení som mal na scé-
ne jesť pečené kurča. Ale predtým, ako
som vyšiel ja na scénu, boli tam už moji
kolegovia a z pečeného kurčťa ostali
na tálke len kostičky... Za kulisami sa
dobro bavili na tom, ako si na tých kos-
tičkách pochutnávam, tváriac sa, že je
ešte na nich kopa mäsa.

**7 Je pre vás humor nevyhnutnou
súčasťou života, alebo sa bez humo-
ru pokojne zaobídete?**

Humor je nevyhnutnou súčasťou živo-
ta, či už si to uvedomuje, alebo nie. Bez
humoru sa človek nezaobíde a taký
človek, ktorý by v sebe nemal ani štip-
ku humoru, snáď ani neexistuje. A ak si
niekto nevie urobiť žart z iného človeka,
z takého si potom robia žarty iní. Lebo,
ako som už povedal, humor je esencia
a bez esencie sa nedá žiť.

**8 Chcete sa sám seba na niečo opý-
tať? Ak áno, dajte si na svoju otázku
aj odpoveď.**

Človek sa pýta sám seba celý život, pre-
čo urobil to či ono.

Tak sa ťa pýtam, Vasju: Prečo máš tak
rád svoju rodinu, deti, vnukov...Prečo si
sa stal hercom a si ním už takmer 50
rokov a prečo chceš pracovať v divadle
ešte dlho, kým ti to zdravie dovoli...?

- Lebo mám rád život, mám rád ľudí, tak
preto!

Boris Hutorák

SLOVNÍK (takmer) CUDZÍCH SLOV

Dejiny a humor – to je vďačná téma, do-
konca veľmi vďačná, na niekoľko pokra-
čovaní.

Veď nakoniec aj dejiny prežívame na
niekoľko pokračovaní. A ak nás nejaký
dejinný zvrät prekvapí, alebo nadchne či
pohorší, nie je problém si taký úsek dejín
zopakovať. A nezriedka sa niektoré dejin-
né úseky opakujú aj niekoľkokrát. To nie,
že by boli také zaujímavé, ale preto, že ich
ľudstvo vytesnilo zo svojej pamäti. Čo iné
je v súčasnosti radikalizovanie časti na-
šej (a nielen našej) politickej scény i celej
spoločnosti, ako pokus zopakovať si nie-
ktoré najtragickjšie úseky našich dejín.
A zo skúsenosti vieme, že sa to nakoniec
podarí, a väčšina spoločnosti si to riadne
odskáče.

Humor z dávnych čias je čistý, priesrač-
ný aj tvrdý, odolný ako diamant, je v ňom
zapísaný čas. A čas už preveril kadečo

DEJINY

a kadekoho. Ak chceme vystopovať hu-
mor v dejinách, nesmieme sa, samo-
zrejme, zaťažovať historickým balastom.
Keď sa dejú dejiny, deje sa kadečo. Len
overené pasáže sa dostávajú do učebníc
a z času na čas sa prehodnotia. Dejiny
v najčistejšej podobe sa však zachová-
vajú v humore, v anekdotách, hrdinských
eposoch i povestiach. Tak napríklad – čo
si pamätáte zo školy o prusko-rakúskej
vojne? Väčšina určite málo, niektorí sa
hádajú ani nespomenúť, že sa odohrala
v roku 1866. Zachovala sa však anekdota
o tom, ako Prusi vyrabovali všetky zásoby
v obsadenej oblasti a veliteľovi pluku
ostalo len 28 vriec múky. Pod svojou ko-

mandatúrou mal rozmiestnených sedem
jednotiek a tak sa rozhodol, že múku me-
dzi nich spravodlivo rozdelí. Pretože ho
v škole učili deliť, sadol si a napísal:
28:7=

A začal deliť. Sedem v ôsmich sa nachá-
dza jedenkrát, jedna zostane. Sedem
v jednadziasiatich sú tri. Vyšlo mu teda
číslo 13. Nebol si však istý, a preto zavolať
svojho zástupcu. Predložil mu svoj prí-
klad. Zástupca si spomenul, že sa učil, že
delenie sa skúša tak, že sa výsledok vy-
násobi. Napísal preto na papier:

7 x 13 =

A začal násobiť. Trikrát sedem je dvad-
saťjeden a jedenkrát sedem je sedem.
Dvadsaťjeden a sedem je dvadsaťosem.
Prehlásil teda, že je to správne.

Vtom vošiel do miestnosti náčelník štábu.
Ten síce nevedel ani deliť ani násobiť, ale
vedel počítať. Napísal preto na papier pod
seba sedemkrát číslo 13 a zrátal najprv
trojky – to bolo 21, a potom zrátal jednot-
ky, čo bolo 7. A to všetko zrátal dohroma-
dy a vyšlo mu tiež 28.

Kočšovi teda prideliť 28 vriec múky
s tým, že na každú zo siedmich posádok
má prideliť trinásť vriec. Keď sa vrátil, hlá-
sil, že sa to podarilo. Dal vraj na každú zo
siedmich posádok jedno vreco pšeničnej
múky a tri vrecia žitnej, čo je dohromady
13. V dejinách je taká logika i matematika
celkom bežná.

Návrh pre ministerstvo školstva – v de-
jepise by na konci každej kapitoly mala
byť uvedená anekdota, viažuca sa k téme.
Neviem, či by sa zlepšili vedomosti žiakov
z dejepisu, pozitívne však viem, že aspoň
niečo by si žiaci z dejepisu určite na celý
život zapamätali.

Píše Miroslav **VICO**
Kreslí Fedor **VICO**

KONCESIONÁRSKE POPLATKY

Dobre teda, zaplatím ich,
hádať sa už nemám chuti,
no pozerieť televízor,
to ma nikto nedonúti.

Emília **MOLČANIOVÁ**

Pán Hutorák ráno vstane, výdat-
ne sa naje, zapáli si cigaretu, uvarí
kávu a v pohode si číta noviny.
Zrazu ho vyruší manželka:

- Ervín, ty dnes nejdeš do práce?
Muž sa rozhladne po miestnosti
a vykrikuje:
- Dočerta! Ja som si myslel, že
som už v robote.

Kto sa zbláznil
z úspechu,
už sa nezblázni
z neúspechu.

Tomáš **JANOVIC**

Mladým patrí budúcnosť... Tak im treba, sopliakom nevďačným!

Ján **HEINRICH**

GENIÁLNI HOSPODÁRI

Politickí mocipáni,
zbohatlícki intrigáni
oddaní sú hedonickej
nepleche.
Holuba, čo držia v hrsti
zašantročia ako sprostí
len za cenu vrabca kdesi
na streche.

Milan **KENDA**

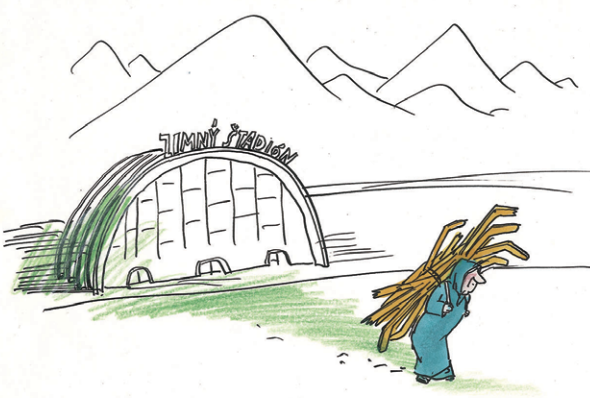
A TERAZ
POŽIADAME O DOTÁCIE
AJ NA SCHODY!

Vlado **MEŠÁR**

Miro **VICO**

Andrej **MIŠANEK**

STOLOVANIE PO SLOVENSKY

Stále túžiš poznať skutočnú silu
vlastných argumentov?
Podlož svoju nohu pod nohu stola
vo chvíli, keď doň udrieš päťou!

Marián **HATALA**

Vieš, prečo humor lieči?

- Preto?

- Lebo nepatrí pod naše zdravotníctvo.

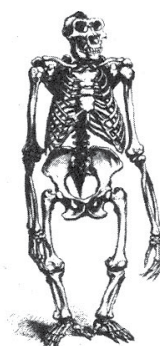

Fero MRÁZ

**SPRÁVY
SLOVENSKEJ
MALEJ
STRANY**

(Malé ale Naše - od nášho spravodajcu) Na nedávnom sneme Slovenskej malej strany, ktorá sa konala v čakárni miestnej železničnej stanice, sa účastníci rázne porátali s jedným zo svojich členov, ktorý neustále rýpal do jednotlivých vysokopostavených členov strany. Vyčítal im, že tým, že sú vysoko postavení, sa dívajú zvysoka na ostatných členov Slovenskej malej strany, čo je proti zásadám strany a porušením stanov. Vyčítal im tiež, že na rozdiel od radových členov strany kradnú vo veľkom, čo je pre člena takejto malej strany neprípustné a spochybňuje to jeden z hlavných programových bodov, ktorý jasne hovorí, že rozkrádanie

realizované v malých dávkach neškodí v akomkoľvek množstve. Keďže dotýčaný sa nevedel zmestiť do kože, nedal na dobre mienené rady, len stále rýpal a rýpal, snemu SMS neostalo nič iného, než toho rypáka jednohlasne vylúčiť zo svojej strany a hnať ho kade ľahšie.

Na snímke vidíte člena SMS, ktorý sa nevedel zmestiť do kože.

-tš-

VYHLÁSE-NIE

My, nečitateľne dolu podpísaní, zástupcovia rôznych kultúrnych a spoločenských oblastí, vydávame toto Vyhlásenie na znak hlasu-nesúhlasu so zmanipulovanou a mediálne ako krmná kačica živou súťažou Najväčší Slovák. Protestujeme proti jej manipulatívnejmu priebehu najmä z nasledovných a nenásledovateľných dôvodov:

1. Je to cudzí, prevzatý a nesúrodý formát, ktorý neprináša žiadne originálne, či obohacujúce pohľady, jeho cieľom je len obohatenie sa duchom chudobných plagiátorských autorov.
2. Vyzdvihuje jednotlivcov na úkor národa, pričom ich priradenými číslami iba oberá o ľudský, zbojnícky, politický, buditeľský, humánný, vojenský, protikomunistický, či komunistický rozmer.
3. Prináša nesúrodý, nevhodný a neúplný výber kandidátov, ako vo voľbách. Tým najsmutnejším spôsobom zosmiešňuje aj skutočné osobnosti.

Z uvedených dôvodov navrhujeme zorganizovať alternatívnu súťaž založenú na ozajstných a overených hodnotách pod názvom Najväčší Človák, ktorá zdôrazní práve ľudský rozmer mnohých našich rodákov! Súťaž, ktorá pravdivo ukáže našu odvekú túžbu po dobre, spravodlivosti, moci a slobode, ako aj fakt, že jej naplneniu sme vždy najviac bránili my sami. Keďže vlastné nemáme, odmietame cudzie formáty, nepresné preklady, skreslené pohľady a počarbané steny našich miest! Už bolo dosť importovanej nekultúry, my sa dnes rázne zasadzujeme za našu vlastnú!

Končíme historicky overeným a zo srdca úprimným prevolaním: „Kto nezávidí, nie je Slovák! A kto za pravdu horí, na toho zavoláme hasičov!“

Pacho, Hybský zbojník
Martinko Klingáčik
Maco Mlieč
Aduš Domanický z Domaníc
Báčik z Chochoľova
Adam Šangala
Janko Hraško
Deduško Večerniček
Chrobák Truhlík

Popolvár, najväčší na svete
Ondrej Machula
Pat a Mat
Kubo
Uhorčík
Jurošík
Budkáčik a Dupkáčik
Kremienok a Chochoľúšik
Ondrej Tráva

(Vyhlásenie signatárov nám poslal Stanislav VEREŠVÁRSKY)

UFOGRAMY

Tomáša MAJERNÍKA

JÚLOVÝ HOKEJOVÝ KEMP

(pre deti z kozmu)
Príďte aj do Ufónska!
Adresa: Slávia Prešov.
Kto nemá trojholku
nech príde pešo.

NARODKY V UFÓNSKU

Vedúci družstva hádzanárok,
na chrbte stovka krížikov.
Mačanku mali nárok variť
ufónky iba v lajblíkoch.

Diktátori často zbytočne stíhajú politických rebelantov, stačilo by ich oženiť / G. Laub

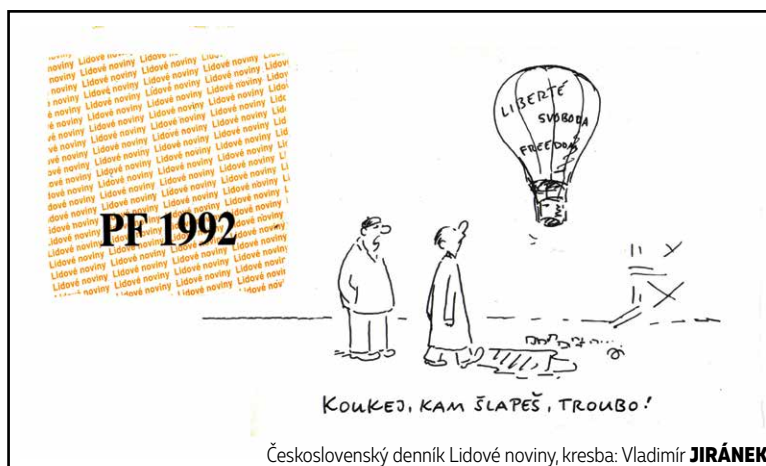
Info, ktoré šuští papierom,
alebo Parfum s arómou kníh
Prijemné pachy kníh inšpirovali
módneho návrhára Karla Lagerfelda, nuž v slabej chvíľke
vytvoril voňavku s názvom
Paper Passion (Papierová
vášeň). Tá píše! Česť jeho pamiatke.

W.Q.

Po MS v hokeji vraví jeden náš
hráč reportérovi:
- Najskôr nám chýbalo šťastie,
a potom sme zasa mali smolu.

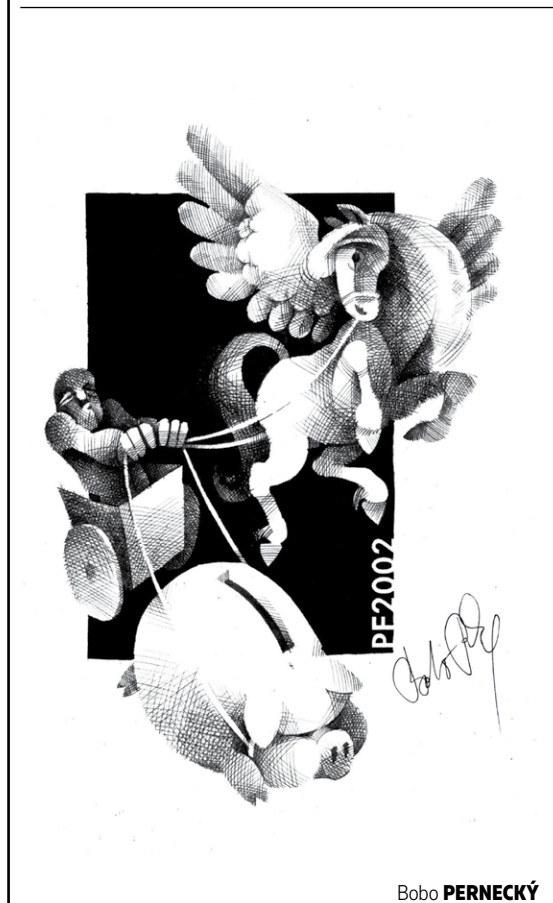

Chlapík sa ide po niekoľkých rokoch
vyspovedať do kostola. Odhrnie záclonku
spovednice, vstúpi a sadne si. Poobzerá sa a na svoje veľké prekvapenie
vidí dobre zásobený príručný bar s fľašami
najlepšího vína, v chladničke dobre vychladený
Budvar a obložené chlebíčky. Na stene visia
fotografie celkom obnažených dievčat
v najrôznejších pozíciách. Keď začuje
vchádzať kňaza, okamžite sa ozve:
„Velebný pane, nehnevajte sa, dlho som už
nebol na spovedi a musím uznať, že spovednice
sú teraz oveľa príjemnejším miestom ako kedysi.“
Kňaz na to: „Vypadnite vedľa, ste na mojej strane!“

PF

(franc. pour féliciter) je v spojení s letopočtom skratka blahoprajnej novoročnej formalky. S láskavým dovolením autorov pokračujeme v publikovaní týchto malých súkromných dielok (a donedávna i celkom intimných s provokatívnym obsahom, ktoré autori do redakcií radšej ani neposielali), ktoré si od nepamäti vymieňajú medzi sebou známi na sklonku uplynulého roka. Odkedy však funguje internet, tak v poštovej obálke už iba zriedkavo. Ak teda máte vo svojej zbierke vtipné alebo inak zaujímavé novoročenky, ktoré by mohli zaujať aj našich čitateľov, prosíme o ich zaslanie do redakcie.

RECENZENTI

Spisovateľ ich nemá rád,
ale čitateľ sa veľakrát
až od nich dozvie,
čo chce autor povedať.

Eva JARÁBKOVÁ-CHABADOVÁ

Kapitán zaoceánskej lode dostane hlásenie, že cestujúci z kajuty č.167 už dva dni nevychádza. Ide sa presvedčiť a zistí, že spomínaný cestujúci, akýsi žid, leží na lôžku mŕtvy. Prevezme jeho papiere, vráti sa do svojej kancelárie a zavola si jedného statného lodníka. „Počúvajte, Tom, v kajute č. 167 zomrel jeden cestujúci, nejaký žid, emigrant. Nechcel by som s tým mať nejaké dlhé úradné potáhovačky, tak ho v noci hodíte cez palubu.“ „Rozkaz, pán kapitán!“ Na druhý deň ráno, pri obchádzke po lodi otvorí kapitán kajutu č. 167 a zistí, že tam ten mŕtvy stále leží. Zavola si teda lodníka Toma. „Prečo ste nehodili mŕtvolu do mora, ako som vám prikázal?“ „Pán kapitán, hodil som mŕtvolu do mora, tak ako ste mi prikázali!“ „Z ktorej kajuty?“ „Z čísla 176!“ „Ako to? Aj tam bol mŕtvy žid?“ „No... On síce tvrdil, že nie je mŕtvy, ale poznáte to, židia! Sú to strašní klamári...!“

Pán Kohn sa vracia s manželkou z divadla. „To som sa dnes nasmiala, Emil! Ja som ti od smiechu napoly mŕtval!“ „No dobre, tak na to pôjdeme zajtra ešte raz.“

ŽIDOVSKÉ ANEKDOTY

„Teraz mi vysvetli, Ráchel, ako sa dostala tvoja fotografia do sprostredkovateľne sobášov?“ „Nehnevaj sa, Hugo, ja som ju tam dala ešte vlni, keď si bol taký vážne chorý.“

...

„A kde si bol, Stern, celé tri mesiace?“ „No bol som na cestách.“ „Tri mesiace? A to si si nemohol zohnať lepšieho advokáta?“

...

Starý Epstein leží v nemocnici s infekčnou žltáčkou a necíti sa dobre. Dá si k sebe zavolať katolíckeho kňaza, aby ho pre každý prípad zaopatril. Keď kňaz odíde, opýta sa ho lekár, pán doktor Fleischmann: „To som nevedel, že ste pokrstený, pán Epstein.“ „A kto vám povedal, pán doktor, že som pokrstený?“ „No – že ste si nezavolali rabína?“ „Prosím vás! Mám predseda svedomie, nie? Predsa nepozvem nášho rabína na infekčné oddelenie.“

...

Lamentuje vdovec pán Adler: „Čože? Tri tisícky stojí ten pohreb? To by som bol skoro radšej, aby zostala moja žena nažive, než vyhodí takého peniaze.“

...

Na dverách synagógy je nápis: „Ak vstúpiš s nepokrytou hlavou, je to ako by si sa dopustil cudzoložstva.“ A niekto neznámy k tomu pripísal: „Skúsil som oboje, ale nedá sa to porovnať!“

Pokračujeme v publikovaní aforizmov Milana Kendu, ktoré sú v knižke s názvom Aforoféry (predstavili sme ju v č. 2) radené podľa rokov vzniku.

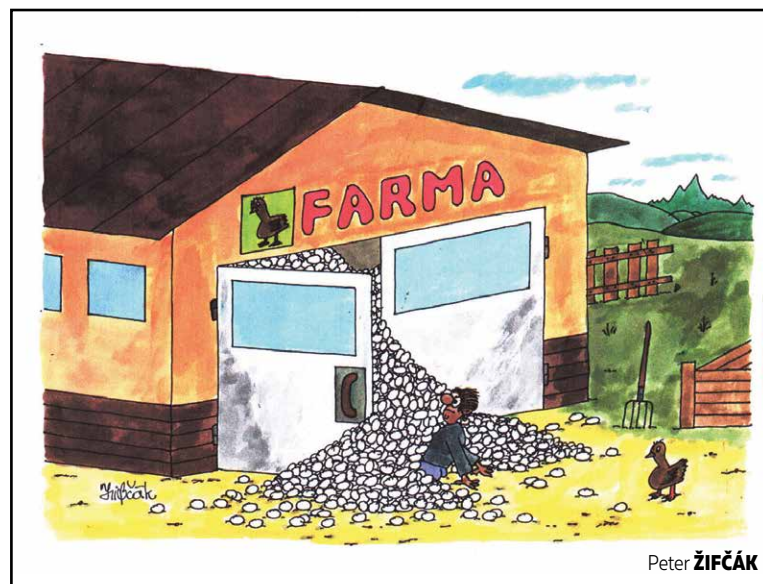
Milan Kenda / AFOROAFÉRY 1972

- Za mlada hľadáme kľúč, ktorý otvára všetky ženské srdcia. Potom sa oženíme a hľadáme kľúč, ktorý otvára všetky konzervy.
- Vždy je nebezpečné, keď posádke tanku straší vo veži.
- Človek, ktorý nestratí zmysel pre humor, nestratí všetko aj keď stratí všetko.
- Ťažko je dôjsť k cieľu. Len čo sa človek zorientuje, už sa musí preorientovať.
- Vždy sa nájde dosť hrdinov, ktorí sa odvážia vráť do ementálskeho syra.
- Kto chce vysoko rúbať, musí sa vysoko vyšplhať.
- Vedie už síce senilné reči, ale tleska ešte s mládeneckým zápalom.
- Zomrel, ako sa patrí na filmového hrdinu: síce v posteli, ale s manželkou svojho producenta.
- Imidž je čosi silnejšie ako smrť. Mnohí sa ešte aj pri poprave stavajú do fotogenickej pózy.
- K bežným paradoxom života patrí pripíjanie na úspechy protialkoholickéj liečby.
- Dnes už nemožno napísať „Idiota“. Čitateľa by to pokladali za autobiografiu.

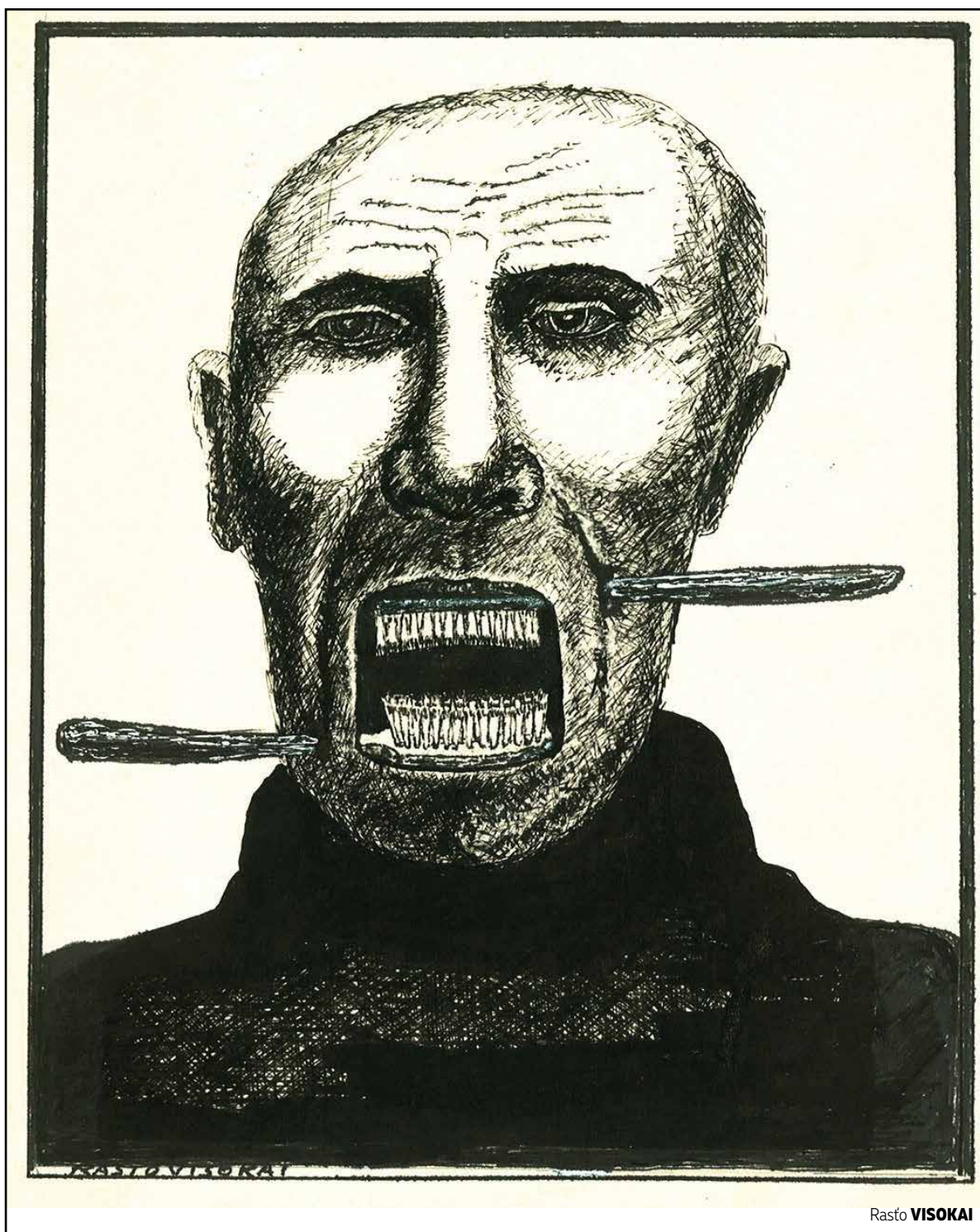
Na autobusovej zastávke sa stretnú dvaja kamaráti a jeden sa pýta:

- Tak hovor ako sa máš? Už si ženatý?
- Ešte nie.
- A na čo čakáš?
- Predsa na autobus.

VIETE? NEVIETE?

Aký je rozdiel medzi peknou a škaredou horolezkyňou?
Pekná dosiahne vrchol väčšinou už v základnom tábore...!

Rasťo VISOKAI

Príde vnúčik za dedom, ktorý si spo-
kojne drieme v kresle a vraví mu:
- Dedko, zatrep bačkormi!
- Vnúčik môj, čo ti to napadlo, prečo
to mám robiť?
- Vieš, ocino povedal, že keď zatre-
peš bačkormi, budeme mať veľmi
veľa peňazí.

- Netrpím schizofréniou a ja tiež nie
- Pred tridsiatimi rokmi som prišiel na svet. Odvtedy som na nič
lepšie neprišiel
- Najviac sa hádajú tí, ktorí si už nemajú čo povedať

N. N.

UFÓNI NA SLOVENSKU

„Tu súhvezdie Beta,
tu súhvezdie Beta!

Ohláste sa, kde ste,
v ktorej časti sveta?“
Ufón z lode cez komputer odpovedá:

„Pristáli sme na Slovensku.
Stokrát beda!

Nemôžeme odštartovať...
Zle je!
Už tri týždne neprestajne leje...”

Na príjme šéf do displeja tresne:

„Všetky trysky máte vodotesné!
Neprepustia vodu:
Spredu, zboku
ani zo zadu.
Láskavo mi vysvetlite túto záhadu!”

„Trysky tie sú spoľahlivé, stále horiace.
Príčina je v inom.

Ukradli nám stierače...”

Milan HODÁL

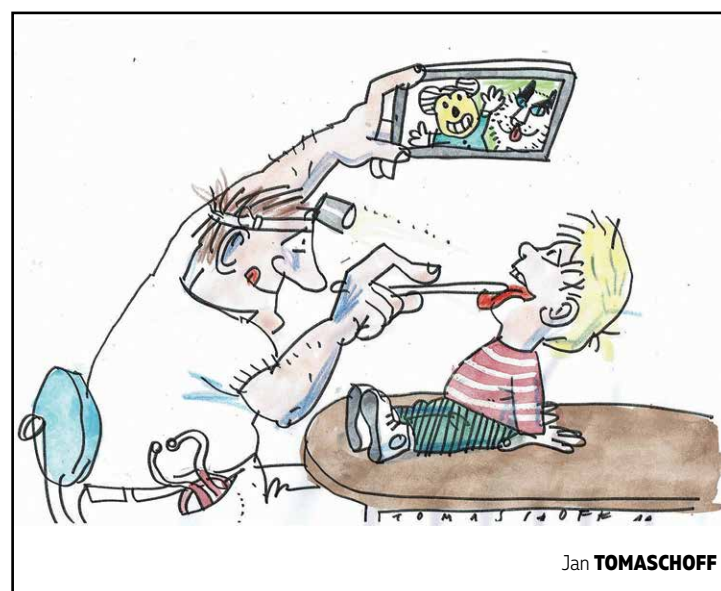
Perličky zo školy a okolia

- Polárna noc trvá pol roka aj cez deň.
- Zimy na severnom a južnom póle sú také veľké, že mestá sú tam neobývateľné.
- Za polárnym kruhom sú také veľké zimy, že keď prší, padá sneh.
- Polárny kruh je v polárnom kraji, kde je celý deň len deň.
- Ladovce sú tvrdohlavou vodou zo severu.
- Tajga je hustý les, v ktorom na niektoré miesta ešte ľudská ruka nepoložila ani nohu.
- Pevnina je to, čo sa pevne drží okrajov mora.
- Pri mori je zamorené prostredie, pretože obmýva brehy pevnín a rekreantov.
- More je užitočné, pretože bez neho by sme sa nedostali k ostrovom.
- More je pri brehu teplejšie, pretože sa trie o piesok.
- Majáky sa stavajú na mori preto, aby sa im ľudia radšej vyhli.

VERŠÍČKY NA ŠKOLSKÉ PERLIČKY

Príhody sú vždy, keď niečo do niečoho prihodíme.
Tabletkami na spanie len medvede sa krmia v zime.
To telo, ktoré kríva krivočiary pohyb koná.
V hypermarketoch sa aj nár cíti ako akcionár.
Molekuly kapusty sú veľmi natlačené v sude.
Nedávajte pod mikroskop hnev, pretože väčší bude.
Lyžiam bežkám určite sa stojku spraviť nepodari.
Paródie to sú také pre diabetikov pary.
Medzi žralokmi sa môže rytier kúpať len v brnení.
Keď dvojhrbá ťava má hrb, tak sa na trojhrbú zmení.
Moderné je miesto hnoja šľahačku mať na jahodách.
Vodorovný povrch má aj mlieko, v ktorom chýba voda.
Každý hosť sa zo všetkého musí vyzuť na návšteve.
V revuálnych vystúpeniach každý herec veľmi reve.

Jozef BILY

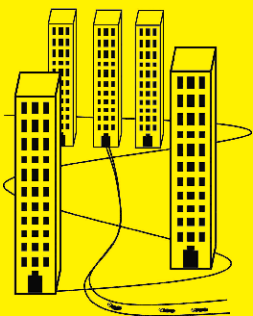
Jan TOMASCHOFF

STRATENÉ NÁDEJE

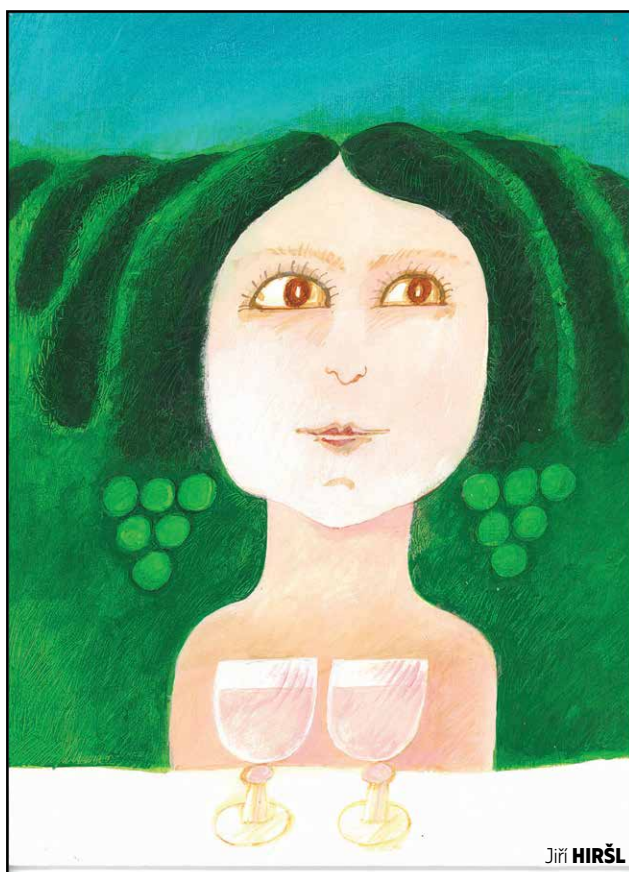
Vzali mi nádej. Poslednú štipku. Prišiel som o ňu ani nie tak celkom neočakávane. Dnes je takých ako ja celá kopa. Niektorí dokážu žiť bez nej. Nevie, čo sú to za ľudia, ale ja to nedokážem. Nuž, nevydržal som a zašiel na policajnú stanicu. „Vzali mi nádej“ – vravím namiesto pozdravu. „Posaďte sa,“ – ujíma sa ma službu-konajúci strážmajster – „podozrievate niekoho?“ „Hocikoho, veď sa len pozrite, koľko ľudí je dnes bez poslednej štipky nádeje.“ „Nechcem vám radiť, ale máme tu plný sklad stratených nádejí, ku ktorým sa nikto nehlási.“ Na prvý raz mi to nedošlo. „Chcem tým povedať,“ – pokračuje ochranca zákona – „že väčšina majiteľov už nie je medzi živými.“ Pochopil som. Nádej umiera posledná.

Ján HEINRICH

Na prastarém kolotoči
se točili malí červotoči.
Nekoukali vpravo či vlevo,
jen hbyť chroustali dřevo.
V noci šli do svojho bydlíšťe,
na červotočivé sídlíšťe.

Lilian Amann

Jiří HIRŠL

KNIHA, KTORÚ SI UŽ NEKÚPITE

Peter Petiška – Úryvky zo životopisu
Vydalo vydavateľstvo Smena,
Bratislava 1964
Ilustrácie Milan Vavro

NEBOL

Nebol som zlostný, nebol som škriepny, bol som tvor s povahou skromnou. Ochotne som vždy súhlasil s každým, kto súhlasil so mnou.

INTERVIEW NEZNÁMEHO MUŽA S AUTOROM

Neznámy Muž: Prečo ste vlastne vydali túto knihu?

Autor: Lebo som pred dvoma rokmi vydal tú predchádzajúcu a patríam k ľuďom, ktorí keď už raz dokázali, že vedia voľačo pokaziť, nevedia s tým prestať.

Neznámy Muž: Prečo ten nadpis? Ste ešte mladý na písanie pamätí.

Autor: Na písanie životopisu nikdy nie je priskoro, čím skôr tým lepšie. Človek má aspoň čas pripraviť si podľa situácie ďalšie verzie.

Neznámy muž: Čo by ste povedali o úlohách satiry?

Autor: Satira rozhodne úlohy má, a veľmi veľa úloh. Ak porovnáme úlohy satiry s úlohami, ktoré dostávajú bežní žiaci v školách, ukazuje sa, že je i viac učiteľov, ktorí satire úlohy dávajú. Bežného žiaka bijú, len keď si úlohy neurobí. U satiry to býva i naopak.

OSUDU

Buď prekliaty, ty hlúpy, krutý Osud!
Vedz, že ťa preklínam, že hreším, kričím, stenám!
Šéfovi vynadať sa totiž neodvážim
a podriadených zatiaľ ešte nemám.

PRASA

prehlásilo jedného dňa zrána:
V našej rodine je tradícia svätá!
Prascami sme boli za cisára pána.
Prasce zostaneme do skonania sveta.

Organizátori z Nového Mesta nad Váhom vyhlásili už 20. ročník Biennale súťaže kresleného humoru **NOVOMESTSKÝ OSTEŇ 2019**

Autori môžu posilať svoje práce (max. 5) na tému HUMOR JE ŽIVOT do 15. júla na adresu: Mestské kultúrne stredisko, Hviezdoslavova 4,

915 01 Nové Mesto nad Váhom. Práce na prvých troch miestach budú ocenené aj finančne.

V piatok 13. septembra sa usku-toční vernisáž výstavy najlepších súťažných prác a slávnostné vyhlásenie výsledkov a odovzdanie cien.

3. cenu v súťaži Novomestský Osteň v roku 2013 získal Konstantin KAZANCHEV z Ukrajiny.

Rozprávajú sa dvaja čerství právnici po štátniciach:

„Ty, Jano, počúvaj, keď si uvedomím ako sme my vyštudovali, normálne sa bojím ísť k lekárovi.“

prvek objevený Marií Curie-Sklodowskou a pojmenovaný na počesť její vlasti Polska) si už taky nebudu hrát, abych náhodou nedopadl jako agent Alexandr Litviněnk.

Skoro to vypadá, že všechno špatné a zkažené pochází z Polska. Ted' nevím proč, jsem si vzpomněl na Varšavskou smlouvu. Nicméně je možné, že našim severním sousedům křivdím a že skutečně jsou to jen souhry nešťastných náhod.

Těžko říct, každopádně polský salám bych za to do ohně nedal. To už by bylo fakt hodně na patyku.

Várka

Práva DEMokratická Legrace
Sorry

Na základe dohody o reciproite publikujeme niektoré materiály z českého humoristického časopisu SORRY.

Michal HRDÝ

NA PALICI...

Zdá se, že to je nikdy nie kończąca się historia (v překladu do češtiny nikdy nekončící příběh). Polské potraviny, které jsou nepoživatelné, zkažené, kontaminované, prostě špatné.

Vezměme to namátkou. Technická sůl vy-dávaná za sůl jedlou, toxická tresčí játra, salmonela v polských piškotech a teď naposledy zkažené hovězí z nemocných a de facto umírajících krav. To vše a mnoho dalšího „made in Poland“. Nejsem člověk, který snadno podléhá nějakým davovým hysteriím a vcelku nerad vyslovuji nějaké unáhlené a kategorické soudy, nicméně v případě polských potravinářských produktů, říkám zcela jasně a nekompromisně – nikdy więcej (překlad netřeba, doufám).

Mnou výše uvedené případy, a věřte, že to je jen zlomek všech polských prasáren, které se za poslední roky dostaly na naše stoly, jsou pro mě jasným signálem, že tohle prostě není náhoda. A nahlas tak říkám, co je polské, není pro mě.

A když o tom tak uvažuji, napadá mě, že nejbezpečnější bude neskončit jen u jídla. Například si nedokážu představit, že by mě v nejbližší době někdo dostal do divadla na Polskou krev. Osobně proti Oscarovi Nedbalovi sice nic nemám, ale co já vím, co to bude za krev. Také si nějaký čas nechám zajít chuť na jinak mnou oblíbený tanec polonéza a s Poloniem (radioaktivní

Na večierku sa hostiteľ pri-hovára hostovi:
- Všet tá moja žena pekne spieva?
- Prosím?
- Pýtam sa, či sa vám páči, ako moja manželka spieva.
- Žiaľ, nerozumiem vám ani slovo, lebo tá ženská hroz-ne škrieka.

Pán Jaro Slávik,
čo si myslíte o Bumerangu?

a nekdoty podľa becedy na **T**

MARK TWAIN (1835 – 1910)
americký prozaik – humorista

Mark Twain ležal v nemocnici. Dostal hlad a tak poprosil sestru o niečo na jedenie. Sestra mu dala lyžičku kaše. Mark Twain ju prehltnol a povedal: „A teraz, sestrička, keď som sa najedol, prosím si niečo na čítanie. Môže to byť aj poštová známka.“

Raz sa o Markovi Twainovi rozchýrilo, že zomrel. Na telegrafickú otázku humorista odpovedal.

„Správy o mojej smrti sú prehnane. Mark Twain.“

Veľký humorista Mark Twain sa raz vybral do Londýna. Prišiel tam práve v čase, keď vykradli jednu z najväčších bánk. Kameleti vykríkovali senzačné správy z titulkov: „Mark Twain prišiel... Veľká banka vykradnutá...“ Mark Twain si povzdychol: „Už to prasklo, sú mi na stope!“

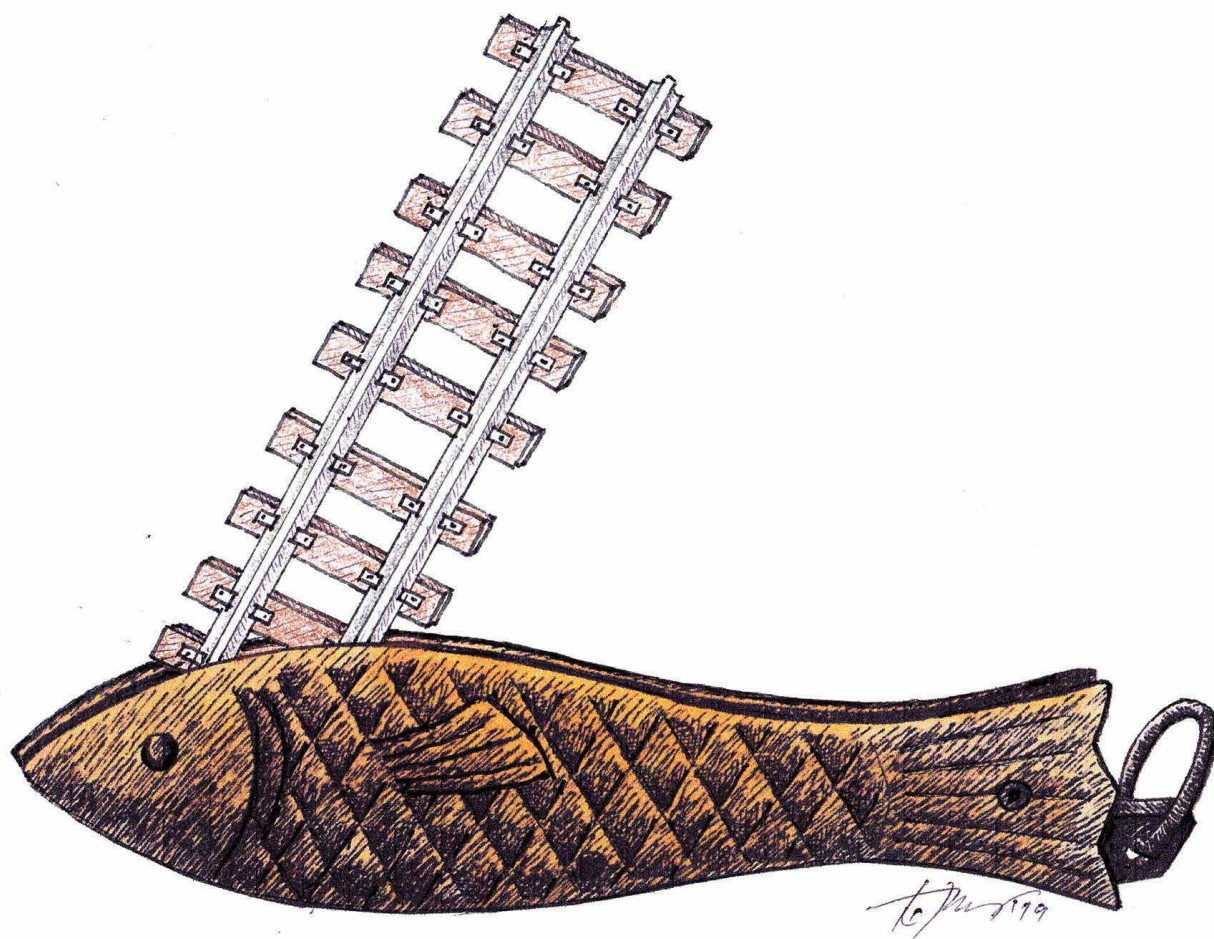
Istý mladík sa sťažoval Markovi Twainovi, že mu jeho otec vôbec nerozumie. Slávny humorista mu na to povedal: „Môj milý, tiež som to zažil. Keď som mal sedemnášť, aj môj otec bol tiež hlúpy a zvedavý, že som s ním nedokázal vydržať. A keď som mal dvadsaťpäť, nedokázal som pochopiť, ako mohol za tých osem rokov tak zmúdreť.“

Jeden významný predstaviteľ škótskej tlače si objednal od Marka Twaina dobrodružný seriál na pokračovanie. Za každú perfektne popísanú smrť vyplácal autorovi k honoráru príplatok vo výške jedného doláru. Dej sa slubne rozvíjal, keď tu sa na záver piateho pokračovania objavila v texte veta: „Luxusný parník Santa Monica so štyrmi tisíckami pasažierov na palube vyplával z Honolulu v ústrety obrovskému tajfúnu...“

Škótsky tlačový magnát okamžite poslal do Spojených štátov telegram: „Počúvajte, Twain, ak sa Santa Monica potopí, vyplatím vám len paušálny honorár.“

Twain sa stavil, že nájde ľudí, ktorí podpíšu absurdnú petíciu. Stávkou vyhral, pretože získal sto podpisov na petíciu žiadajúcu vládu, aby dala dôchodok vdove po neznámom vojakovi.

Mark Twain dostal raz anonymný list, v ktorom bolo jediné slovo: „Sviňa!“ Spisovateľ uverejnil na druhý deň v novinách odpoveď: „Obyčajne dostávam listy bez podpisu. Tentoraz som dostal podpis bez listu!“

ŽELEZNIČNÉ UZLY LACA TORMU

Dve blondínky ležia na pláži. Jedna z nich vysmädnie, tak sa ide do mora napiť vody. – Je strašne slaná! – povie, hodí do mora tri kocky cukru a napije sa znova. – Fúúú, stále je slaná! Druhá na to: – Ty sprostá, veď si to vôbec nepomiesala!

Teší sa klinika,
jasá personál...
Pacient Šarkozy
prebral sa z narkózy.
Dušan VALÚCH

Manžel nie je doma a manželka si zatiaľ užíva s milencom. Ale zrazu žena počuje, že niekto otvára dvere. Schová milenca do skrine, zopne ruky k nebu a prosí:

„Ó, Bože, urob so mnou čo chceš, len nech na moju neveru nepríde môj muž. Je strašne žiarlivý a určite by zabil nielen mňa, ale aj môjho milenca.“

Nato sa otvoria nebesá a ozve sa:

„Dobre, urobím ako chceš, ale o tri roky si ťa povolám k sebe, utopíš sa.“

„Dobre, súhlasím, len nech ho teraz nenájde.“

Všetko sa odohrá bez problémov. Tri roky sa žena nekúpe, len sa sprchuje. Nechodí na kúpalisko, vode sa zďaleka vyhýba. Tri roky uplynú. Potom štyri, päť a nič sa nedeje. Žena už na predpovedaný osud aj zabudla. Po piatich rokoch si kúpi zájazd na okružnú plavbu okolo sveta. Na lodi je veľká zábava, samé ženy, keď v tom sa začne loď potápať. Žena si spomenie, čo jej Boh slúbil. Klakne si, zopne ruky k nebesiam a volá:

„Ó, Bože, teraz ma chceš povolať k sebe? Pozri sa, koľko nevinných žien zomrie spolu so mnou.“

Nebesá sa opäť otvoria a ozve sa:

„Dva roky, dva roky mi trvalo kým som vás, vy kurvy, dostal na jednu loď.“

– Pán sused, včera musela moja dcéra prerušiť hodinu spevu, lebo váš pes strašne zavýjal.
– Ale vaše dcéra začala.

Pri rybníku

– Človeče, tu nič nechytíte, veď tu nie je ani rybička.

– Ale prečo ste mi to povedali? Mohol som si do večera krásne zachytať.

– Fero, kedy si spoznal svoju manželku?
– No asi tak rok po svadbe.

Čo sú to za hlúpe reči, že sa v noci nemá jesť?
Načo by potom dávali do chladničiek svetlo?

Ladislav BELICA

Drago MIKA

POSEIDÓN V OFSAJDE

Mám doma more
v lavóre.
V zime bol lavór
v komore.
Bolo by more
v komore,
nebolo keby
v lavóre.

Z komory lavór
vyberám,
sol' si do neho
nalievam
Nalievam sol' si,
vodu sypem.
v závitoch zas mi
čosi škripe.

Závit ak škripe –
Jeho mať!,
náčim ho čím skôr
namazať.
Neškripel aby
nakrivo.
Fontána zve ma
na pivo.

Závitov máme
ale viac,
treba ich všetky
namazať.
Chrbát mi škripe
až na kosť,
piva len bolo
aby dosť.

Studené veľké
penivé...
Dobre sa sedí
na pive.
Nemusiš nosiť
meno Ján –
Otvor si ústa
dokorán.

Vytisni z pľúc si
starý vzduch,
kamaráti ti
spravia kruh.
Glo-glo-glo-glo-glo-glo-
glória –
Dáme si pivečko
Ty i ja.

Po prvom dáme si
ešte dve,
záverečná kým nám
neudrie.
Do rána udrieť by
nemala –
Nemám rád ancug
do gala.

Nový sud ráno
narazia –
bezpivová doba
býva zlá.
Čašníčka ak má
nohy krivé,
musí byť pivo
jasnozrivé.

Svetlé, tmavé, či
rezané –
aké si kto len
zamanie.
Plechovka, fľaška,
pivný súdok –
po pive spávam
ako dudok.

Teplé pivo
nechce slina.
Pri chladnom si
zaspomínam
na bývalé
pitky – žúry –
pil kohút,
pili aj kury.

Pivo je náš
potu mok,
do krčmy je
iba krok.
K dverám jeden,
k pultu druhý,
pod očami
zmiznú kruhy.

Keby pivo
nebolelo,
ponorím si
doňho telo –
Ponorím sa
až po ústa.
Tantalos už
trpieť ustal...

(Venujem k meninám
nielen Jánom –
pocitovým pivárom –
dínom – dánom)

Idú dvaja vojaci po poli a jeden z nich šliape na mínu. Tā mu roztrhne ústa od ucha k uchu. Ten druhý sa na neho pozrie a hovorí:

– Čomu sa smeješ, ty debil? Veď nás to mohlo zabiť.

Poslal nám Milan MARGICIN z Bardejova

ČERTOVSKÉ OBRÁZKY ĽUBA RADENU

RECEPT NA TENTO DVOJŤŽDEN

SVIDNÍČKA MAČANKA (vysokokalorická maškrta)

Ingrediencie:

- syrové nite alebo korbáčiky
- 1 téglik
- 4 kg chmeľových šištíc
- 750 g mascarpone
- naberačka jódovej tinktúry

Ako na to:
Gnocchi uvarte podľa návodu na obale, cesto rozvalkajte na obdĺžnikový plát do sklovita, opatrne vykostíte králičí chrbát a prešlahajte metličkou od hlavy po päty. Pridajte roládu, potom otočte hore dnom, rúru predhrejte na 200 stupňov Celsia a nechajte vychladnúť, ideálne do druhého dňa.
Dobrá chuť vám nahaňam!

Dáriuš **LE-ŠAN**, vojenský kuchár

AFORIZMY Milana KUPECKÉHO

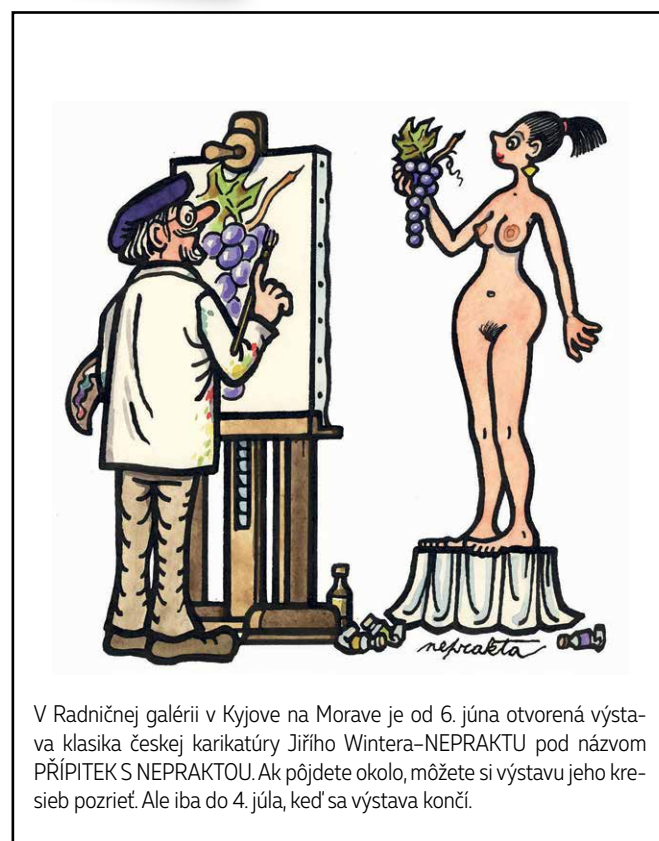
- Morálnemu víťazovi sa nikdy neujde miesto na stupni víťazov.
- Zranenia futbalistov či hokejistov nie sú tým najboľavejším miestom v našom športe.

JAK SME VYKÚRILI NĚMCŮ

Byli časy, keď sme boli mladí, zdraví a aj bohatí. Od dobroty sme nevyskakovali, ani nechodili tancovať na led, ale lyžovať ano. A tak rás sme sa celá partija vybrali do rakúskych Alp pošmýkať sa na ňejaký ten ledovec. Byl to skutočne vydarený výlet se fšelijakýma zážitkami, napr. prví aj poslední rás v živoce sem na svahu zažil echťovni difúzní svjetlo v hmle, z kerého sa ňekerým aš zle robilo. Ale o tem vám nescu písať. Bývali sme v příjemním súkromním penziónku s velice milýma staršíma domáćíma. Rás na objedze sa dovalila grupa hluchějších Němců, kerí bezohledně nehledíc na naše stravování, kým im doněsli objed, veselo tahali cigaretky a zadymovali aj náš prostor. Paňi domácí to bylo dost nepřijemné, no nenašla odvahu ich upozornit na toto preča len arrogantní průšácké správání. My sme dojedli a naši susedzi jest akorát začali. Ftedy mi napadlo, že vlastně já mám ze sebů škatulku cigár, keré sem dostal při ňejakej sváteční příležitosti. Hajde pro ňe a šeci, jak nás tam bylo asi deset, sme začali dymařit jak lokomotivy za první republiky. Paňi domácí sa cicho pod fúzy enem usmívala a pomály její úsmjev a aj Němci zmizli v zadymenej jedálňi. Vypadalo to s troškú nadsázky jak na požárovisku podpálenej starej budovy, kerá developerovi zavazdá v jeho biznis plánech. Ket sa po časy kúdele cigárového dýmu rosplynuli, Němců jaksí nebylo, asi sa rosplynuli těš. A tak sme my Slováci v Rakúsku vykúřili Němců.

Dedo Pejo

BAČIKOVA MUDROSC

Na každej paľenke by malo bic upozorňe, že pice spôsobuje naval seabedomja, chuť pošilac esemeski a falošni pocit, že znaš špivac.

Najbližšie číslo časopisu Bumerang nájdete vložené v denníku Šport **v sobotu 29. júna**

JEDINÁ OTÁZKA

ALEBO

VY SA PÝTATE, MY ODPOVEDÁME

Náš čitateľ Gejza k. z Kremnice sa adresne pýta:
Pán Lechan, máte ešte svoj maturitný oblek? Čo by ste asi našli v jeho vreckách? Ja som si vo svojom objavil prastarých desať korún.

Náš vysunutý redaktor a maturant na dôchodku odpovedá:
- Svoj odev zo skúšok dospelosti som ešte doteraz nevyzliekol, lebo som v ňom štramák a aj zďaleka vidno, že ide starší príslušník strednej generácie mladých autorov. V kešení svojho ancúgu som nenamacal kapitál, ale ťaháky z matematiky, ruštiny a telesnej výchovy.

Andrej Misaneš **Pisačky**

*Mecenáši
Bedac' me je
bez sponzora.
Je ním strach,
do, nočná mora!*

*Tulák - bedomovec
chce dom
Spierva od dedeiny
do dedeiny:
Daj dom, daj dom, daj dom...*

*Špinavé prachy
bedomovca
Svoje kontá
povyberá
z bankomatu
kontajnera.*

Rozhádání manželja išli na dovolenku. Ubytovali sa v hoteli. Vojdu do izby a žena hovorí:
„Pozri sa, z okna vidím srnku!“
On na to:
„To nie je srnka, ale krava, a nie je to okno, ale zrkadlo.“

BUMerang

humoristicko-satirický dvojťždenník, príloha denníka Šport. Redakcia Fedor a Miroslav Vico. **Grafická úprava:** Fedor Vico. Počítačové spracovanie: Jakub a Bohdan Vico. Príspevky posielajte na tieto kontakty: **e-mail:** fedorvico@gmail.com, **poštová adresa:** Fedor Vico, Weberova 2, 080 01 Prešov. Informácie na pevnej linke: 051/77 31 474, mobil: 0904 225 701.